

Божията тайна: световна Задруга

„А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим, на Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса във всички родове от века до века. Амин“ (Еф. 3:20,21).

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Гал. 3:28; Еф. 2:11-22

Когато съм бил на почивка в различни градове, за мен винаги е бил много специален моментът на идването на съботата. Чувства на радост и възбуждане ме изпълваха когато планирах да отида на църква. Въпроси като: *Колко мадежи ще има там? Как ще протече службата? Някой ще говори ли с мен?* преминаваха през главата ми докато влизях през вратата.

Посетил съм много църкви в различни страни. Отваряш вратата, заставаш на прага за няколко секунди и оглеждаш салона.

По мое мнение всичко зависи от приветствието, което получаваш, когато влизаш в нова църква. Чувстваш се като част от световната Църква на Адвентистите от 7-я ден, когато ти бъдат показани любов и топлина - дори и да си в църква далеч от дома, където дори не разбираш езика!

След църковната служба се изпълваме с чувства на приятелство, близост - чувство за единство. Въпреки че всички сме различни, поради културата, цвета и езика, всички сме Божи деца.

„Защото всички сте Божи

чада чрез вяра в Исуса Христа... Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, ни женски; защото вие всички сте едно в Христа Исуса“ (Гал. 3:26,28).

Тъй като Исус умря за нас на кръста, езичниците също бяха привлечени при Христос и примирени с Него. В Ефесяни 2:14 Исус е описан като „нашя мир“, който премахна враждата чрез смъртта Си, и функционира като обединяващата сила между хората и нациите. Последните стихове на глава 2 ни показват как Бог ни вижда и как Той желае да гледа на нашите задачи. Ние сме съграждани и светии в Божия дом, който е построен на основата на пророците и апостолите (стихове 19,20). Този дом, Божият палат, ще бъде населен от различни хора, раси и нации.

„Ето, полагам в Сион камък за основа, камък отбран, скъпоценен, краеъгълен, за твърда основа“ (Ис. 28:16). Ние винаги ще помним, че сме сътрудници на Христос и свят народ на Бога!

**Всичко зависи от
приветствието, което
получаваш, когато влизаш в
нова църква.**

Неделя
6 Ноември

Кой има правото на спасение?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Мат. 10:5; Йоан 4:9; Деян. 10:26-28; Ефесяни 3

Изпращането на дванадесетте ученика (Мат. 10:5)

„Тия дванадесет души Исус изпрати и заповяда им, казвайки: Не пътувайте към езичниците, и в самарянски град не влизайте“ (Мат. 10:5).

Когато четем този стих, може да си мислим, че Исус не иска Неговите ученици да занесат Евангелието на езичниците и самаряните. Но това ще бъде срещу Божията мисия. Самият Исус свидетелства на самаряните със Своите ученици (Йоан 4:39-42).

Евреите вече не бяха избрания народ. В продължение на стотици години те отделяха себе си от Бога. Бяха пленени от своите собствени закони и ритуали. Само малцина разбраха, че Исус бе Месията, когато Той бе на Земята. Те очакваха цар, който ще ги освободи от римляните, а не беден, незначителен човек. Исус искаше учениците да отидат до изгубените овце на Израелевия дом и да им занесат богатата вест, за

Исус умря за всяко човешко съществуване на тази земя.

да не бъде изгубен Неговия „избран народ“. Учениците знаеха за нуждите на Израелтяните и първо трябваше да занесат евангелието на тях; по-късно вестта щеше да стигне и до самаряните и езичниците.

Христос - Живата Вода (Йоан 4:10)

„Впрочем, самарянката му казва: Как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка?“ (Йоан 4:9). Ако трябваше да четем само този стих и да го извадим от неговия контекст, изявлението на тази жена щеше да си пасне на Матей 10:5. Но както знаем в Новия Завет вече не става въпрос за евреи, самаряни или езичници. Всички ние ставаме един народ поради живота на Исус.

Нашия Бог е толкова голям, толкова силен и толкова ни обича, че всички имат възможността да пият от живата вода (Йоан 4:10). Като пием от тази вода, жаждата ни ще бъде завинаги утолена и ще бъдем спасени. Разбираме, че живота ни преди е бил без цел, без истинска любов и радост. Окуражени и вдъхновени, ще излезем, за да кажем на другите хора за тази „жива вода“, и като правим това, ще преживеем дори още повече радост. Исус утолява жаждата ни и ще изпълни празнотата на живота ни с любов и надежда за напълно нов живот с нашия Господ. Вече не е важно откъде идва човек, какъв е неговия или нейния цвят, или какво е неговото изповедание. Поради любовта и благодарността на Исус, ние получаваме силата да представим благовестието за спасението чрез Исус Христос, когато се срещаме с хора.

Езичниците - не са изключени (Деян. 10:26-28)

Какво ни казват тези стихове? Било е забранено на евреите да контактуват с непознати, не-евреи, защото те не се молили на истинския Бог. Петър разбра, че не това е искал Бог. Исус умря за всяко човешко същество на тази земя, а не само за евреите. Петър не позволи старите закони и ритуали на евреите да го объркат. Вместо това той позволи на Святия Дух да работи в него и по този начин бе подготвен да доведе езичниците до светлината на спасението. Въпреки съпротивата той ходи по пътя, който Бог му показва, като разказваше на хора от различни култури за Божията чудесна любов. Със сигурност е трябвало да се моли на Бога всеки ден за помощ и сила, за да бъде способен да върши Божието дело. Не винаги му е било лесно, но чрез приемането на Божественото ръководство, той изпълни Божия план за него.

Подобно на Петър, ние също можем да работим за Бога, когато стоим под Божието слово и молим за Неговата помощ всеки ден. Няма винаги да ни е лесно, но Исус е с нас и ще ни ръководи.

Бог обича всички хора (Ефесяни 3)

В Ефесяни 3 глава Павел пише, че езичниците също са наследници на Новия Ерусалим. Те са толкова част от тялото на Христос, колкото и евреите. Надеждата за вечен живот е и за тях. Бог не изключва никого. Всеки, който приеме дара на Христовата смърт на кръста и прощението на греховете, ще бъде с Господа във вечността.

Исус иска да живее в сърцата ни; Той иска да бъде най-важната част от нашия живот. Той иска да ни спаси от всичките ни грехове и дългове. Ако приемем това в живота си, другите ще го видят и ще попитат защо сме различни. Живота ни ще бъде изпълнен с Божията слава и сила. Ще бъдем светлина в този тъмен свят и ще отразяваме по-голямата светлина. Ние искаме да приемем Божията любов и сила и да бъдем толкова смели като апостолите - първите последователи на Исус - за да водим още много хора към техния Създател. И така Земята ще се изпълни с много малки светлинки, които всички ще отразяват по-голямата светлина, Исус.

Бог обича всички!

КАК МИСЛИТЕ

1. Защо евангелието не бе само за евреите?
2. Какви са барьерите, които пречат на взаимоотношенията ни с Христос? Как можем да преодолеем тези барери?

Една любов, един ум, едно приятелство

СВИДЕТЕЛСТВО

Деян. 10:26-28; Рим. 12:18; 13:8; Фил. 1:5; 1Йоан 1:7

Бог ни е създал като социални същества, които да имат приятелско общуване с Него и едно с друго.

От това е и копнежа във всеки от нас да бъде обичан и приет от другите. Искаме да принадлежим, да бъдем подкрепени и да бъдем разбирани от някого. Бог „ни е поставил тук, за да караме хората да се чувстват като у дома си. Той ги е поставил тук, за да ги обича, да ги подкрепя, да им дава надежда, да им помогне да разберат, че няма условия, за личната стойност на човека“.¹

Гръцката дума за приятелство е *Koinonia*, което означава „свързване, общество, обединено участие, общуване, интимност; дясната ръка като знак и залог за приятелство; в изпълнение на апостолската задача“.²

„Гордостта и предразсъдците са изградили високи стени на разделение между различните класи на човечеството. Христос и Неговата мисия са били тълкуванци неправилно, и множества се чувстват изключени от служенето на евангелието“.³ „Гордостта предшествува позibelта, и високоумието - падането“ (Пр. 16:18).

За да сме настроени приятелски, трябва да сме като Исус. За да бъдем с Него, трябва да прекараме дълго време като Го опознаваме. „Общуването с Бога е животът за душата... Общуването с Бога ни дава ежедневно преживяване, което наистина прави радостта ни пълна. Тези, които имат това единство с Христос, ще го изживяват в дух и думи и работа. Изповядването е нищо, докато не бъде представен добрия плод в думи и дела. Единството, приятелството един с други и с Христос - това е плодът, който се ражда на всеки клон на живата лоза. Очистената душа, родена отново, носи ясно, специално свидетелство“.⁴

И така, „да познаваш Бога в библиейския смисъл на този термин е да бъдеш едно с Него в сърце и ум, да имаш практическо познание за Него, да поддържаш почитателно общуване с Него като Изкупител. Само чрез искрено покорство може да се постигне това общуване. Където липсва това общуване, сърцето в никои случай не е храм на Бога, а е контролирано от врага“.⁵

„Защо това беше наречено „нова заповед“? Учениците не се обичаха така, както Христос ги обичаше. Те все още не бяха видели пълнотата на любовта, която Той щеше да разкрие в полза на човека. Предстоеше им да Го видят умиращ на кръста за техните грехове. Чрез Неговия живот и смърт те щяха да получат ново разбиране за любовта. Заповедта да „се обичат един друг“ трябваше да получи ново значение в светлината на Неговата саможертва. Те трябваше да четат значението на думите „както аз ви възлюбих, така и вие да се обичате“ в светлината сияеща от Голготския кръст“.⁶

Исус ни даде пример как да се отнасяме един към друг. Неговата любов не трябва да бъде ограничавана до определена раса или нация.

1. Хамилтън Дж. Уилямс, „Кой ме целуна?“, стр. 199,200.

2. <Crosswalk.com> от Google.

3. „Животът на Исус“, стр. 403.

4. „В небесни места“, стр. 72.

5. „Поглед нагоре“, гл. 281.

6. Ревию енд Херълд, 30 юни, 1910.

Невероятно

ЧЕРНО НА БЯЛО

Деяния на апостолите 10:34,35

Представете си, че има земя, в която обитателите живеят като избран от Бога народ.

Те работят, ходят, живеят и спят със знанието, че са избрани. С течение на времето изглежда те започват да харесват това. Стават арогантни и се опитват да изключат другите от светлината, в която сякаш си почиват, и така естествено, тяхната национална идентичност се изражда в религиозни форми и става твърда като камък. Те имат дълбоко вкоренено общо чувство: ние сме собствен Божии народ.

Това се случи с Израел. Израел и духовният елит бяха неспособни да видят отвъд Воала на високомерието стоящ пред лицата им. Исус каза на Своите ученици: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята” Деян. 1:8. Имам чувството, че не само възнесението на Исус Христос, но и тази поразително добра вест, са държали очите им насочени към небето. Истината би трябвало да бъде занесена на всеки човек по земята. Павел и Петър трябваше да научат, че Божията благодат само чака да влезе във всяко човешко сърце.

Петър казва:
„Наистина виждам, че Бог не гледа на лице; но във всеки народ оня, който Му се бои и върши правото, угоден Му е” (Деян. 10:34,35).

Истината би трябвало да бъде занесена на всеки от тази земя.

Дори Павел считаше себе си за „затворник за Исуса Христа заради вас езичниците” (Еф. 3:1). Те най-накрая разбраха. А днес? Виждате ли стени в собствения си живот? Виждам себе си като „уличен свидетел”, който отделям мези, с които искам да говоря от онези, с които не искам да говоря. Аз съм много добър дърводелец, когато става въпрос да построя своя собствена „мисионска сграда”, вместо да остава това в ръцете на Бога. Исус също е бил дърводелец и Той дойде да разруши всяка отделна изкуствена стена, където и да съществува и където и да изглежда, че спира истината.

Как да Вигим Бог В другите хора

ИМА КАК

Римляни 2:11

Един стар, сивокос човек седеше до леглото, в което друг по-млад мъж спеше. Мъжът гледаше спящата фигура, тихо изтри една съза, изправи се и тръгна към вратата на затворническата килия.

Когато младият мъж се събуди, той си спомни, че това ще бъде неговата последна утрин. Той беше осъден и днес трябваше да бъде екзекутиран. Изми се, седна и зачака стражаря да го отведе. Сутринта мина, следобедът мина, а младият мъж все още седеше там, когато стражарят дойде. Той можеше да чуе стъпките му и знаеше, че времето му е дошло. Те го отведоха, дадоха му нови грехи и го поведоха към вратата на затвора.

Там му казаха, че сутринта един стар мъж помолил да бъде екзекутиран за престъпленията, които младия човек бил направил. Този млад човек, стоящ там при вратата на затвора, знаеше сега, че баща му бе дал живота си за него и че той е свободен поради тази причина.

Какво виждаме, когато гледаме на другите хора?

Бог направи същото и за нас. Той даде живота Си за всеки отделен грях, който ние вършим ежедневно. Той направи това за всеки човек, който приеме Неговия подарък. Той не бе помолен да направи това; просто го направи. Не

за някой далечен, но за теб и за мен. Той не каза: „Този човек е твърде лош, за да бъде спасен“, или „Този не ходи на църква всяка събота“, или „Не харесвам расата, цвета, или прическата на този човек“. Когато Той ни поглежда, вижда Своя Син, Когато обича.

Какво виждаме ние, когато гледаме другите хора? Дори този, когото не харесваме? Как можем да упражним Ефесяни 4:32 в ежедневието си?

Човекът, когото може да не харесвате, е обичан от Бога по същия начин, както Бог обича вас!

КАК МИСЛИТЕ

1. Защо гледаме и се отнасяме с хората по различен начин?
2. Защо Исус гледаше на другите и се отнасяше с тях еднакво? Как можем да сме повече като Него?

Какво да кажем за езичниците и нас самите?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Еф. 2:17

„И като дойде благовестува мир на вас, които бяхте далеч, и мир на тях, които бяха близо“ (Еф. 2:17).

Е, Павле, аз не разбирам възторга ти от цялата тази работа. Добре, ти си еврейният между евреите. Можеш да покажеш впечатляващо родословно дърво - фарисей си, вероятно, до пето поколение. Ако някой иска да знае нещо относно закона, ти си подходящият човек, при когото да отиде. Но, Павле, събуди се! Ти срещна Исус! Той ти говори. Господ те бе заслепил със Своето присъствие и след това те направи да прогледнеш отново. Ти би трябвало да Го познаваш най-добре.

Не би ли трябвало и ние да познаваме Исус много добре?

От колко години познавате Исус?

Кога е било вашето кръщение?

Колко поколения адвентисти има в семейството ви?

Може би има неща, от които сме доста горди, но тези неща не се броят. Не е достатъчно да кажем, че сме християни, адвентисти, както не е било достатъчно и за Павел да каже, че е бил фарисей. Исус промени сърцето му и го изпрати да отиде в света и да разкаже за езичниците за Неговата любов. Бог нарича Павел Негово избрано средство в Деян. 9: 15. Павел едва можеше да повярва: Божията благодат е за всеки! Бъдете честни: възможно ли е ние също да мислим, че Божията благодат е само за някои специални хора?

Нямам предвид раса и пол. Ние сме доста образовани и модерни, за да изключваме хора по този начин, но не ги ли съдим все още според собствените си стандарти? И след това решаваме дали заслужават да чуят евангелието, или не. Някога и аз имах склонността да дяля хората на „достойни“ и „недостойни“.

Господи Исусе, помогни ми да стана като Павел, който говореше истината с цялата си сила, който даде цялата си любов и търпение, за да води ценни души при Теб. Искам да виждам хората с Твоите очи. Моля те, помогни ми да правя така!

КАК МИСЛИТЕ

1. Какво би станало, ако Бог се отнасяше с нас по същия начин, по който ние се отнасяме с другите?

2. Как бихте се чувствали, ако Исус бе умрял на кръста за всеки друг, освен вас?

**Колко поколения
адвентисти има във
вашето семейство?**

ИЗСЛЕДВАНЕ

Гал. 3:26-28; Еф. 2:11-22

С ДВЕ ДУМИ

Жертвата на Исус на кръста не само плати наказанието за нашите грехове - тя ни обедини с всички други човешки същества. Като получатели на Божиите милостиви дарове на любов и спасение, не би трябвало да правим нищо по-малко от това да споделяме тези дарове с тези около нас. След възнесението на Исус, Неговите последователи занесоха благовестието на езичниците, а Неговите последователи днес продължават да преодоляват различни бариери - раса, пол, статус, религия - да обичат всички и да споделят евангелието с тях. Ние сме едно семейство в Исус. Той ни е събрал заедно - за вечността.

А ЗАЩО НЕ

§ Да посетите адвентна църква, която не сте посещавали преди. Чувствате ли се добре приет и кои фактори помагат или пречат на това чувство.

§ Да отидете на уеб адреса <www.amnesty.org> и да кликнете на „Act Now“. Прочетете за някой, който страда от нарушаване на гражданските права, след това напишете писмо с апел в полза на този човек.

§ Да седнете на публично място като парк, аерогара или градска улица. Изберете си трима непознати, с които си мислите, че бихте искали да бъдете приятели и трима, с които не бихте искали; анализирайте това, което предизвиква разликата в отношението ви.

§ Да се присъедините към хор и да пеете, или да слушате хоров запис, като обърнете внимание как всички негови части спомагат за крайния ефект.

§ Да намерите рецепта, по която да пригответе национално ястие от държава, която никога преди не сте посещавал и за която дори не сте мислели.

§ Да отидете навън и да съберете толкова образци от един природен обект, колкото можете да намерите за 10 минути (примерно листа, камъни, цветя, растения, насекоми). Изучете ги внимателно, за да видите разликите в тях.

§ Да си купите пъзел, да разпределите парчетата на няколко души и след това да подредите пъзела групово.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

„Живота на Исус“, глава 43.

Лесни Н. Полард, „Приемане на различията“.